

Az ukrán hazaáruló Jacenyuk USA-ba vitt szkíta kincseket

Az USA előre bespájzolta a hadizsákmányt

A március 19-ei külföldi híradók egy részét az a kérdés uralta, hogy lesz-e háború Ukrajna és Oroszország között. Még a CCTV-4, a kínai televízió is ezt címet tartotta a képernyőn, amikor viszonylag hosszú stúdióbeszélgetést sugárzott a témáról.

Akár lesz háború, akár nem lesz Ukrajna és Oroszország között, a valódi főszereplők már előre bespájzoltak a lehetséges hadizsákmányból. Az orosz állami tévé immár 90 százalékos bizonyossággal erősítette meg azt a két nappal ezelőtti feltételezést, hogy a puccsal hatalomra került **Arszenyij Jacenyuk** kormányzó **Barack Obama** amerikai elnökkel való találkozását némi arannyal alapozta meg. A kilátásba helyezett hitelek fedezeteként állítólag **paratlan értékű szkíta kincseket vitt magával az USA-ba**. Bevallom, örömmre szolgálna, ha az Amerikai Egyesült Államok hitelesen cáfolná ezt az állítást.

Az orosz híradó jelentése:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=DDVSIldqsSHw

Ezeket a szkíta-avar-hun kincseket viték az USA-ba fedezetül az IMF hitelnek:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=IZxmnolPH9k

Ami Oroszországot illeti, a Krím – Európai Unió parlamenti képviselők ellenőrzése melletti, elsöpítő aktról tanuskodó népszavazást követő – visszatérése az anyaországhoz akkora **érzelmi energiát szabadított fel** a félszigetért a múltban annyi vért áldozott oroszokból, hogy ez már önmagában is nyereség a Kreml vezetői számára. Az érzelmi többleten túl pedig nem lehet eléggé túlbecsülni **a változás katonai-stratégiai értékét** Oroszország szempontjából.

Huhogók és sopánkodók lepték el az internetet

Ehhez képest a magyar internetes fórumokon többen azonnal aggódni kezdtek többek között a krími tatárokért. Am az már legalább két napja tudható, hogy a Krím Köztársaságban **az orosz mellett, az ukrán és a krími tatár is hivatalos nyelv lesz**. Egy napja bejelentették, hogy **a krími tatárok vezetői pozíciókat kapnak a kormányban**. A Kreml pedig nyilvánosságra hozta, hogy a sztálini tisztogatások idején elűzöttek, elpusztultak **kárpótlásának ügyét napirendre kell tűzni**. Persze nyugtával a napot, de egy biztos: az itteni tatárok a megelőző fél évszázadban összesen nem hallhattak ennyi kedvező hírt önmagukkal kapcsolatban, mint az elmúlt két-három napban.

A huhogók azzal is teleszórták a blogokat, hogy mekkora anyagi terhet jelent majd a Krím csatlakozása az Oroszországi Föderációhoz. Szó, ami szó, az eddigi autonóm köztársaság **költségvetésének hiányát azonnal pótolni akarják** az orosz költségvetés tartalékából. Bejelentették, hogy a nyugdíjakat, a közalkalmazottak fizetését is mielőbb az oroszországi szintre kell emelni. Március 19-én Putyin elnök erősítette meg a televíziós kamerák előtt: **a nyugdíjak esetében ez kétszeres növekedést jelent**, egyúttal közölte a neki erről beszámoló illetékes főhivatalnokkal, hogy a jogi és könyvelési részletekkel ne fárassza őt, mert ez az emberket sem érdekli.

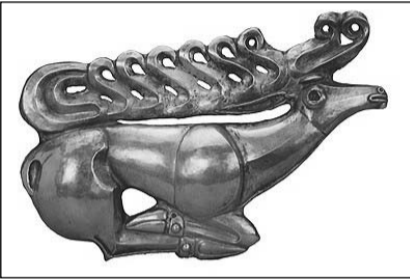
Csak hogy akik alságos páfordulással azért kezdtek sopánkodásba, hogy **Oroszország belerokkhatnak a teherbe**, s maga alá temetheti a most oly népszerű **Vlagyimir Putyint** is, néhány dolgot elhallgatnak közönség előtt. Mindenekelőtt azt, hogy a félsziget környékén lévő **tengeri gáz- és kőolajlelőhelyek** kiaknázásának haszna ezt követően a Gazprom kasszáját, közvetve tehát az orosz államot gyarapítja. Az oroszok a mérleg pozitív oldalán könyvelhetik el továbbá, hogy a jövőben **nem kell fizetniük** a Fekete-tengeri orosz flotta támaszpontjának, a szevasztopoli kikötőnek a bérleti díját. Ehhez képest szinte már hab a tortán annak a bevételnek az orosz államkincstárt gyarapító, évente dollár milliárdokkal mérhető része, amely a Krím üdülőhelyein **a turizmusból folyik be**. Mindez együtt, alighanem megteszi hadizsákmányának is.

Ukrajna bedöntené Oroszországot

Igaz, ebben a pillanatban a Krím félszigetnek csak Ukrajnán keresztül van szárazföldi összeköttetése Oroszországgal. De intézkedtek a komphajóflotta megerősítéséről, a repülőgépjáratok sűrítéséről főként az üdülési szezon időszaka. Ráadásul a **Putyin** elnökletével megtartott, már említett ülésen igen határozottan esett szó arról, hogy mielőbb **közúti és vasúti hidat kell építeni, vagy alagutat kell fújni** a közvetlen kapcsolat érdekében. Ennek a mozzanatnak legalább két szempontból van jelentő

sége. Miután az hangzott el, hogy még erőltetett munka esetén is csak az év végére készülhetnek el a tervek, mindenekelőtt talán megkockáztatható a feltevés: **többé-kevésbé váratlanul érte a Kreml vezetőit a helyzet íyeten alakulása**. Legalábbis nem erre a forgatókönyvre gondolhattak, amikor Ukrajna kérdésével eredetileg foglalkoztak. Ha ugyanis erre gondoltak volna, a hidak tervei már készen lennének. A másik megjegyzésem: ha Kelet-Ukrajna annektálása lenne az orosz vezetés célja, nem vacakolnának a hidak, meg az alagutak tervezésével.

Természetesen tudom: lehetséges az is, hogy ez csupán a B-terv, amivel addig foglalkoznak, amíg az A-variáns, vagyis Kelet-Ukrajna, esetleg Ukrajna ennél nagyobb részének annektálása nem válik aktuálissá. Azonban ez a sokak által elképzelt lehetőség – a nemzetközi politikai hatásoktól most eltekintve – valóban **gazdasági katasztrófával járna Oroszország számára**. Ép eszű ember nem gondolhatja, hogy a veszteséges orosz szénbányászattal mellé még a Donyeck-medence bányáinak veszteségeit is finanszírozni akarnák az egyre kisebb költségvetésből. Akkor már inkább azt próbálják elérni, hogy valamilyen **autonómiát adjanak** az egyes térségeknek Ukrajnán belül. Esetleg felvetnék a teljesen központosított államként működéséketlennek bizonyult húsz egynéhány éves **Ukrajna föderatív államalakításának lehetőségét**. Feltételezve, hogy ez majd enyhíti az eltérő kultúrájú, vallású és nyelvű nemzetiségek közötti feszültségeket, a nemzetközi közösség teljes összefogásával esetleg tényleg meg lehet menteni a mára csak lélegeztetőgéppel életbe tartott képződményt. Ha ezzel bárki egyedül akarna próbálkozni – legyen az az Európai Unió, vagy Oroszország – azt bizonyára magával rántaná az ukrán politikai, kulturális és gazdasági csődtömeg.

Mindez talán elég annak érzékeltetésére, hogy a nyugati, közte a magyar hisztériakeltők hadának véleményével ellentétben, miért nem érdeke – ahogyan ezt egy orosz értelmiségi tévéműsor bejátszásában legalább egy éve mondják – az önmaga tényleges megteremtése előtt álló Oroszországnak, hogy Ukrajnáért komoly háborúba keveredjék bármivel.

Kína nagy érdeklődést kezd tanúsítani

Persze, ami nem érdeke Oroszországnak, az érdeke lehet másnak. A március 19-ei külföldi híradók egy részét az a kérdés uralta, hogy lesz-e háború Ukrajna és Oroszország között. Még a CCTV-4, a kínai televízió is ezt címet tartotta a képernyőn, amikor viszonylag hosszú stúdióbeszélgetést sugárzott a témáról. Vágóképként a Fekete-tengeren manőverező **amerikai repülőgépanyahajóról**, a baltikumi országokba és Lengyelország légterébe vezényelt újabb **amerikai vadászgép-pektről** készített felvételeket kevert be, illetve térképen azt mutatta, hogy az említett országok mellett Romániából és Bulgáriából is könnyen elérhetik Oroszországot az amerikai fegyverek.

Már a kínai néző számára is világos tehát, hogy **lehetséges olyan amerikai geopolitikai stratégia érdek** – az EU és Oroszország gazdasági közeledésének az amerikai vállalatok számára kedvezőtlen hatásának kivédése, az amerikai palagáz Nyugat-Európának való eladása, az édesvízkészletekért folyó majdani háborúhoz való pozícióépítés –, amely miatt az orosz határokhoz még közelebb akarhatják telepíteni az Oroszország szempontjából már így is veszélyesen közel lévő NATO-fegyvereket. Egy ilyen hosszú távú érdek szolgálatában mi sem könnyebb aztán újnácik és bérgyilkosok segédletével hatalomra juttatni egy bábkormányt, amelynek aztán magának is érdeke, hogy valahol vér folyjék, ami indokolhatja fennmaradását.

S hogy ezt nem tudják elképzelni a demokrácia, az emberi jogok bajnokáról, az Amerikai Egyesült Államok kormányáról? Ugye csak vicceltek? Lássátok be, **nincs az a galádság, amit az USA el ne követett volna a földgolyó mindegyik szegletében, ha multinacionális cégeinek érdekei ezt diktálták!**

Ehhez képest sokan közöleték, akik ezt a cikket most olvassátok, a mai Oroszországra úgy festitek az ördögöt, hogy összemossátok ennek feltételezett szándékait a Szovjetunió 1968-as, 1956-os stb. szerepével. Lássátok be, ebben azért van egy hangyányi csúsztatás! Ráadásul eközben nagyvonalúan túlszítitek magatokat azon a kérdéson, hogy az elmúlt két évtizedben mit műveltek a nyugati hatalmak a Közel-Keleten, Észak-Afrikában, no és a Balkánon. Hogy mit műveltek? Országok sorában tették pokollá emberek tízmillióinak életét, ha nem éppen meggyilkolták őket, vagy földöntutóként nyomorultul hagyták elpusztulni. Furcsa módon mindig olyan helyeken, ahol értékes ásványok találhatóak, bizony beleértve ebbe Koszovót is. És akkor a világszerte zajló, a szövetséges országok ellen folytatott telefonhallgatásokat, az

Amerikán kívüli börtönöket, emberek elablását, a világban való ide-oda szállítgatását még nem is említettem.

Az oroszok bűnei az ellenérdekeltek szemében

Természetesen ettől még az oroszok felléphetnek a jövőben agresszorként. De egyelőre ez nincs így. A Kaukázusban éppen-séggel a keresztény civilizációt védik a terroristák Európába szivárgásától. Volt már ilyen a magyar történelemben is. Sőt, mi még most is azt terjesztjük magunkról, hogy a kereszténységet védjük. Eközben persze a legkeresztényibb király a törökökkel üzletelt. XIV. Lajos ügyletei azonban szinte gyerekes dolgok voltak ahhoz képest, ahogyan Amerika világszerte szervezte a katonai puccsokat, ahogyan a tömeggyilkos diktátorokat segítette hatalomra kerülni és hatalmon maradni, ahogyan felfegyverezte és kiképezte ki a mostani századforduló a tálibokat, miközben az emberi jogok védelméről, meg demokráciáról harsogta tele a fülüket.

Ahogy én látom, **az orosz vezetők egyik legnagyobb bűne az ellenérdekeltek szemében** egyelőre az, hogy nem kérnek népük számára abból a rettenetből, amit az 1990-es évtizedben a mo-hó nyugati cégek, és a velük együtt seftelő orosz újgazdag oligarchák egyszer már rájuk szabadítottak. Tetszik, nem tetszik, **Putyin** népszerűségének az a legfőbb oka, hogy az elnök az átlag emberek által elviselhető mértékűre szorította vissza a Gorbacsov- és a Jelcin-érában mindent maga alá temető káoszt és korrupciót. **Putyin, oroszországi mércével mérve, stabilitást hozott a mindennapokba.**

Ukrajnával kapcsolatban az oroszok úgynevezett vétke az is, hogy nem nézik jó szemmel a több tízezres, Amerika révén egy-re szerveztettebb, **újnáci banderista csőcseléknek** az ukrán politikára való mind nagyobb befolyását. Aztán persze annak sem örülnek, hogy az ukrán iskolákban tartott foglalkozásokon orosz ellenes rigmusokkal, erre készült szemléltető eszközökkel közösitik ki a magukat nem ukránnak vallókat, elsősorban persze az orosz gyerekeket, vagy azt, hogy az ukrán történelemkönyvekben már nem az orosz városok anyjaként írják le Kijevet, ahogyan több mint egy évezreden át tették. És mit tesz isten, azt sem fogadják lelkesedéssel, hogy a Nagy Honvédő Háború hőseinek megbecsülése helyett a zsidók, az oroszok, a lengyelek, a beloruszok kiirtására, falvak tömegének felégetésére százazres ukrán gárdát szervező **Sztyepán Banderának állítanak emléket**, s a Majdan úgynevezett felkelői ennek a fasisztának a képével, zászlajával vonulhatnak fel és alá mindmostanáig, amivel mellesleg megsértik a nyugatiak által közelmúltban ellenjegyzett szerződést. Ráadásul e szellemiség képviselőinek kezébe tették a 60 ezresre tervezett, valódi fegyverekkel ellátott milíciák tagjainak kiképzését, akik közül **néhány százat akár provokatív céllal is az orosz hadsereg elé lehet majd vetni, ha a szent cél érdekében véreket kell folynia.** *(Lásd, mint fentebb!)*

Mindezek tetejében pedig naná, hogy **nem szeretnék az oroszok, ha a NATO-rakétákat a Kijev-Harkov-Moszkva útvonal elején, az egykori kurszki csata 100-150 kilométeren át húzóddó állásai mentén állítanák hadrendbe**. Lássuk be, az amerikaiak a világ bármely pontján bombázásba kezdenének, ha annak csak töredékét tapasztalnának önmagukkal összefüggésben, mint amit most ők szorgalmaznak az oroszok rovására!

A vakságtól védeném magunkat

Mindezek után most már csak egy gondolat van hátra ebből az eszmefuttatásból. Történetesen az, amit egy régi ismerősömnék néhány órája írtam le a Facebookon: **ha most azt hiszed, hogy az oroszokat védem azzal, hogy mindezt közlésem, tévedsz**. Csupán azért próbálok január eleje óta beszámolni arról, hogy mi történik az orosz, illetve a nyugatiak által támogatott puccsistákkal szembeni ukrán oldalon, mert ez az aspektus eleinte egyáltalán nem jelent meg a magyar, az európai és az amerikai sajtóban, s ma is csak helyel-közlel. Annyira így van ez, hogy tegnapelőtt az orosz állami tévében olasz és amerikai újságírók fogalmazták meg: az ukránai ügyekben lényegében cenzúrázás zajlik a nyugati médiában. A velük vitázó orosz parlamenti vezetők, értelmiségiek el is képedtek ettől a kijelentéstől.

Magyarországon szerintem hatványozott probléma ez az egyoldalú megközelítés. Földrajzi helyzetünk ugyanis azt követelné meg tőlünk, hogy minden irányba tájékozottak legyünk, hogy időben felkészülhessünk a világban bekövetkező, bennünket érintő változásokra. Ennek viszont épp az ellenkezője történik. Ahogyan **Bibó István** is leírta: a szűklátókörűségnek volt a következménye, hogy kivételesen sokszerűen érte a magyar lakosságot a II. világháború végén a szovjeteknek az országunkba való bevonulása, és a megszállás. Addig ugyanis ezt el sem tudták képzelni az emberek, mert annyira hatása alatt álltak a szovjet hadsereget alulértékelő horthysta propagandának. **Ma az a legelképesztőbb, hogy az úgynevezett baloldal és annak médiája ekézi leginkább Oroszországot és hallgatja el az eseményekkel összefüggő, a feltételezett amerikai szándékok ellen ható tényeket, s ezzel vakká tesz bennünket.** Több mint szomorú, hogy ebben az ügyben épp a baloldal teszi ezt!

*bekialtas.blog.hu
Nemzeti InternetFigyelő*